

Problem upotrebe i zloupotrebe alkoholnih pića star je gotovo koliko i čovečanstvo. Ljudi su oduvek želeli da sebe zaštite od prevelikih zahteva realnosti, od nepoznatih zbivanja u sebi i oko sebe, od teskoba i nesigurnosti, ali i da sebi obezbede zadovoljstvo. Alkohol mnoge od ovih zahteva može privremeno da ispuni. Masovna prihvaćenost alkoholnih pića formira odobravajući stav prema njegovoj upotrebi koji je utkan u religiju, kulturu, ekonomske i pravne odnose ljudi. Pijenje se u nekim situacijama podstiče: rođenje deteta, svadbe, sahrane, deci se daje alkoholno piće radi jačanja organizma, što doprinosi tome da se problematično pijenje polako i neopaženo razvije u alkoholizam.

Danas se alkoholizam smatra kompleksnim psihosocijalnim problemom, odnosno, bolešću zavisnosti. Smatra se da je alkoholizam samo deo šireg kompleksa svih poremećaja vezanih za pijenje alkoholnih pića, a osoba koja pije se sagledava u kontekstu njene uže i šire socijalne sredine, uz potpuno poštovanje medicinskog aspekta sindroma alkoholne zavisnosti.

Alkohol je psihoaktivna supstanca sa adiktivnim potencijalom. To znači da deluje relativno brzo, umiruje, pomaže osobi da se na kratko opusti i na trenutak zaboravi na probleme, dostupan je i jeftin. Na centralni nervni sistem alkohol deluje opijajuće i omamljujuće, a ne razdražujuće, kako se obično misli. Viši delovi mozga u kojima su smeštene intelektualne funkcije, razum i kontrola ponašanja, kontrolišu i obuzdavaju niže delove u kojima su smešteni nagoni i osećanja. Alkohol, po nekom redosledu, prvo paralizuje one više delove, te se razum i kontrola ponašanja polako smanjuju i gube, a nagoni i osećanja bivaju sve više oslobođeni i ispušteni ispod kontrole paralisanih, viših delova.

Svako ponovljeno pijenje alkoholnih pića, bez obzira na količinu i učestalost, koje stvara pojedincu zdravstvene i/ili socijalne probleme i komplikacije je znak alkoholizma. Najčešće se alkoholizam postepeno razvija, što predstavlja teškoću okolini da uoči i prepozna prve znake alkoholizma. Razvoj alkoholizma prolazi kroz određene faze, mada je često nemoguće odrediti jasnu granicu između faza: Faza umerenog pijenja, ne znači bolest, ali je često uvod u nju. Osoba pije povremeno, pomalo, po modelu "društveno prihvatljivog pijenja". Ipak svi ljudi koji piju alkohol umereno u riziku su da razviju zavisnost od alkohola.

Trening faza, takođe ne predstavlja zavisnost nego prelaz iz faze umerenog pijenja ka uspostavljanju zavisnosti. Osoba ne prepoznaje da ima problem jer pije kada piju i drugi ljudi (na slavljinama, žurkama, u izlasku...), umereno, ali se povremeno napija u tim "prigodnim situacijama".

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com